

Staňkovsko

Listopad 2005

Číslo 59

Karel Kahovec v Lidovém domě

Dne 29. října 2005 od 20.00 hodin se uskutečnil v sále Lidového domu ve Staňkově koncert Karla Kahovce se skupinou a hostem Viktorem Sodomou. Tento koncert byl tak trochu jiný. Jiný z toho důvodu, že bylo zvoleno stolové uspořádání a koncert byl pojat spíše jako zábava. A akce se alespoň podle mne velmi povedla, o čemž svědčil i solidně zaplněný sál Lidového domu. O zdařenosti akce svědčí i spektrum publika, které bylo velmi rozdílné od mladých až po seniory. Nejvíce posluchačů však přece jenom bylo ze střední generace, která si mohla při jeho vystoupení zavzpomínat na dobu svého mládí, neboť vystoupení bylo poято jako průřez jeho tvorbou od 60. až do 90. let minulého století. Kromě několika písniček, které zazpíval Viktor Sodoma, zazněly v podání Karla Kahovce i některé písničky od Petra Nováka. Ač jsme měli z této akce tak trochu strach, jsme nakonec velmi rádi, že jsme ji uskutečnili, a myslím si, že v sále po jejím skončení po půlnoci nebyl nikdo, kdo by litoval času a peněz za toto vystoupení, a že právě naopak si většina z nás přála, aby vystoupení ještě nekončilo.

Snad je toto cesta, kterou by se mohla kultura ve Staňkově ubírat.

starosta

Zastupitelstvo města dne 5. 10. 2005

Zastupitelstvo města schvaluje

- plnění rozpočtu města za I. pol. 2005

- rozpočtové změny v rozpočtu města na rok 2005 s tím, že upravený rozpočet bude činit v příjmové části 43.313.200,- Kč a ve výdajové části 51.666.130,- Kč. K dofinancování výdajů do výše 51.666.130,- Kč jsou zapojeny v souladu se schváleným rozpočtem bez změny úvěr, hypoteční úvěr, půjčka ze SFŽP, splátky úvěrů. Zapojení FRR nově činí 3.694.430,- Kč, zapojení FRB 2.589.100,- Kč.

- prodej stav. parc. č. 121/65, dle KN, v k.ú. Staňkov-ves, o výměře 932 m², manž. Jaroslavě a Ferdinandovi Le-ligdonovým, Staňkov, Plzeňská 254, za účelem výstavby RD. Cena za 1m²: 350,- Kč

Cena zapozemek: 326.200,- Kč

Cena za GP: 2.500,- Kč

Poplatek KÚ: 50,- Kč

Prodejní cena celkem:

328.750,- Kč

- koupi stav. parc. č. 36/3, dle KN, v k.ú. Staňkov-ves, o výměře 106 m², z majetku Plzeňského kraje. Kupní

cena 7.420,- Kč + související náklady

- Dohodu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene mezi městem Staňkov a Bohemia Bartering, s.r.o., Plzeň, Na Roudné 21, na uložení inženýrských sítí do pozemků v majetku města-parc. č. 1332/24 a 2086/3, oba v k.ú. Staňov-město

- koupi pozemku parc. č. 187/1, dle PK, o výměře 1210 m² od OS Stavba ZO CHKZ Staňkov. Cena za 1 m² 50,- Kč. Kupní cena 60.500,- Kč + notářský poplatek a poplatek KÚ

- Smlouvu mandátní uzavřenou mezi městem Staňkov a INGEM, s.r.o., Plzeň, Keřová 9, na výkon úplného rozšířeného inženýringu při výstavbě 22 byt. jednotek Staňkov, sekce G,H

- Dodatek č. 1 ke Zřizovací listině Základní umělecké školy Staňkov, schválené usnesením ZM č. 21, čl. III, písm e) dne 15.5.2002

Rada města dne 19.10. 2005

Rada města schválila záštitu města nad konáním adventního koncertu pro Radost v Lidovém domě dne 10.12.2005 včetně rámcového

Rada města dne 5.10. 2005

Do rady se dostavil ředitel Sběrných surovin Klatovy p. Pichler. Byly projednány závady a nedostatky zjištěné při provedených kontrolách pracovníky odboru ŽP ve Staňkově. Tyto spočívají v nedostatečné evidenci odebíraných odpadů a v příjmech odpadů od obyvatel Staňkova. Ředitel ZSS slíbil zajištění řádného vedení evidence, provedení úklidu ve sběrném dvoře, řádné třídění odpadů a řádné poučení obsluhy. Dále přislíbil opravu okapů na stodole ve SD a řádné odvedení dešťových vod tak, aby tyto netekly na pozemky v okolní zástavbě. Byly dohodnuty podmínky odběru odpadů od podnikatelů a firm v působnosti města Staňkov.

programu.

Rada města projednala žádost Diecézní charity Plzeň o poskytnutí finančním daru na provoz Domova pro matku a dítě v tísní v Domažlicích-Havlovicích a rozhodla vzhledem k napjatosti rozpočtu města (splácení úvěrů) pro rok 2006 finanční dar neposkytovat. Město i v roce 2006 počítá s podporou Farní charity Staňkov například tím, že platí veškeré náklady (nájem a energie) na její činnost v soukromém objektu.

Rada města dne 1.11. 2005

Rada města projednala dopis Okresního soudu Plzeň-město, ve kterém je konstatováno, že soud má zájem, aby p. Marie Jaklová, Staňkov, Na Tržišti 338, vykonávala i v

příštím volebním období funkci přisedlíce okresního soudu (volební období jmenované končí 12.12.2005). Rada nemá námitek, po předložení nového výpisu z rejstříku trestů bude návrh předložen k volbě zastupitelstvu města.

Starosta seznámil s poděkováním předsedy Svazu postižených civilizačními chorobami v ČR, OV Domažlice, za poskytnutí fin. daru města na činnost pro rok 2005.

Rada města projednala žádost p. Pavla Kuneše, Staňkov, Komenského 85 o prodloužení nájemní smlouvy na nájem bytu II. kategorie, o velikosti 1+1, v č.p. 85/II. Rada 15.11.2004 schválila pronájem tohoto bytu na dobu určitou. Rada konstatovala, že nájemce řádně plní povinnosti a rozhodla změnit nájemní

smlouvu na dobu neurčitou.

Rada projednala žádost Svazu diabetiků ČR, územní diabetické organizace Domažlice o poskytnutí fin. příspěvku města na činnost organizace v r. 2006 a po diskusi rozhodla fin. příspěvek neposkytnout.

Starosta seznámil radu města s dopisem Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje o provedené kontrole ubytovacího zařízení v objektu Nádražní č.p. 53, Staňkov.

Starosta předložil radě města návrh na prodej pozemku v majetku města č. 121/75, dle KN, k.ú. Staňkov-ves, manželům Aleně Vališové, Praha 8, Gdaňská 338/17 a Miroslavu Vališovi, Praha 4, Špírkova 522/14. Rada souhlasí a doporučí prodej zastupitelstvu města.

V.Žáček, J.Steinbach

UFO nad Staňkovem???

Pan Rudolf Chlíbec z Wenigovy ulice poskytl redakci snímky, které náhodně pořídil 18. června ve 21 hodin 14 minut večer. Hodlal vyfotografovat měsíc v úplňku nad staňkovským kostelem. Přitom zjistil, že se na bezmračném nebi pohybuje směrem k severozápadu podivný útvar. Uveřejňujeme snímky exponované v rozmezí několika vteřin. Neznámé těleso změnilo polohu i tvar. Nepředpokládáme, že to byli zrovna Marťani, jelikož však autor nedokázal záhadný předmět identifikovat (stejně jako my) a předmět letěl, můžeme jej nazvat UFO, což je zkratka pro „neidentifikovatelné létající předměty“. Rozlišení digitálních snímků je, bohužel, natolik nízké, že nedovoluje velké zvětšení. Možná, že zážitky podobného charakteru mají i jiní naši čtenáři. Chtějí-li se o ně podělit, rádi jejich příspěvky uveřejníme.

Omluva

Považuji za svoji povinnost ještě jednou se vyjádřit k chybnému údaji v jednom z minulých Staňkovsk ohledně zakoupení stroje Dumper, kde bylo omylem uvedeno jako jméno kupujícího jméno radního pana Mgr. Jaroslava Šobra. Chyba vznikla při prepisování zápisů z rady pro redaktory Staňkovska na městském úřadu. Za případné problémy, které mohly Mgr. Šobrovi kvůli této chybě vzniknout, se mu touto cestou veřejně omlouvám.

starosta

Tak se nám nějak ty „průšvihy“ hromadí: V minulém čísle Staňkovska jsme pod článkem o historii staňkovského aeroklubu uvedli správně jméno autora, jímž je pan Josef Pavlík. Za jeho jménem se ale objevil Holýšov. Pan Pavlík je, jak sám říká, „Staňkovák jako poleno“ a my jsme tohoto našeho významného spoluobčana, jinak posledního žijícího zakladatele aeroklubu, „poslali“ do Holýšova. Opravdu nás to mrzí a čtenářům i autorovi se omlouváme.

redakce

Přinášíme vám čtvrtou část vzpomínek pana Karla Brožovského na léta 1939- 1946. Dnes je to pokračování kapitoly

ŽIVOT ZA VÁLKY

Otec mnoho nevydělával. Jedli jsme skromně. Namazaný chléb se sádlem nebo s marmeládou, k obědu matka vařila bezmasá jídla (šklubánky, lívance, bramborové šišky se strouhankou, bramborové knedlíky s cibulkou, švestkovou merendu se šklubánky, nudle se salámem a s vejci, zřídka byl v týdnu guláš). Každou neděli bylo pravidelně „vepřo-zelo-knedlo“. Zvláštní byly soboty. K obědu byla bramboračka a k ní pečivo. Vdolky a nebo brjošky. Dnes se tomu tak říká. My jsme tomu říkali „točenky“.

Tvarem vypadaly jako dnešní brjošky, ale i malé vánočky ve velikosti dnešních housek a věnečky. Bylo to ze sladkého kynutého těsta. Matka toho napekla vždy vrchovatou mísu, která byla hluboká jako dřež a v průměru jako umyvadlo. Sladké mohla péct proto, že chodila do Bílého mlýna (k Osvračínu), kde u mlynáře měnila lístky na cukr za mouku. Tak nás vždycky nasýtila, že jsme skutečně za války netrpěli hladem. Pili jsme čistou vodu z kašny (v neděli při koncertu Na Marjance limonádu) a k snídani suchý nadrobený chléb do bílé kávy z melty, slazené cukerinem (když byly potravinové lístky na cukr vyměněny za mouku).

Chléb jsme nakupovali u pekaře Paula, který bydlel a měl pekárnu blízko lávky. Kupovali jsme denně čerstvé tříkilové kulaté bochníky chleba. Rohlíky válel ručně. Byly křupavé, kůrka se dala loupat. My jsme rohlíky kupovali málo. Protože jsme byli stálí zákazníci a pekař nás dobře znal, tak nám někdy dával rohlíky zadarmo, ještě teplé. Chléb nám prodával i na dluh, protože věděl, že dluh rodiče při každé výplatě splatili. Ostatní potraviny jsme kupovali ve stejné ulici trochu výše, kde proti školní ulici měl krámk pan Korčík. Kromě potravin prodával i školní potřeby a jiné zboží. Zde jsme nakupovali proto, že nám pan Korčík také dával na dluh (i když blízko nás byl konzum). My jsme měli sešitek, do kterého psal náš nákup a on měl větší knihu s více dlužníky podle abecedy a tam si psal dluhy. Když rodiče dluh zaplatili, škrtl dluhy v sešitku a podepsal se slovem zaplacen. Stejně udělal před našimi ve své knize.

V Městysu byl nucený výsek masa. Tam nás posílala ráno matka do fronty, ve které jsme se se sourozenci střídali, abychom se mohli naobědvat. Po obědě přišla matka a my jsme šli domů. Výsek byl otevřen jednou týdně od dvou hodin odpoledne.

Abychom si přivydělali, v červenci jsme chodili na borůvky a dávali je do sběrný 1 kg za dvě koruny (1 a 1/2 litru). Chodili jsme s matkou přes Pučlice do lesů k Malému Malahovu anebo k Peřině (les mezi Osvračínem a Semošicemi za tratí do Horšovského Týna). Představte si po této daleké pěší túře obrázek: matka s překližkovým hlubokým kočárkem s malou holčičkou, v kočárku ještě menší kulatý košík na záda s vědrem, kolem ní čtyři děti. Neloudali jsme se. Matka šla dost rychle. Borůvky jsme trhali malými nízkými hřebeny bez držátek. Trhali jsme je tak čistě a suché, že je ve sběrně dávali zvlášť (po válce říkali ve sběrně, že naše borůvky se stejnou kvalitou česaných jinde dávají do malých košíčků a letecky dopravují do Anglie). Za výtěžek z borůvek nás naši oblékli a zakoupili knihy, sešity a další pomůcky do školy. Domů jsme také nosili borůvky. Matka z nich pekla koláče obdélníkového tvaru přes celý plech.

Abý koláč stačil, musela upéct tři plechy.

U nás bylo stále veselo. Dvakrát v týdnu zkoušel otcův „štrajch“ orchestr v našem bytě. Často k nám jezdili z Plzně dva zpěváci (muž a žena). Zkoušeli taneční a koncertní skladby. My jsme znali všechny válečné a předválečné skladby (Vejvoda, Vacek, Valdauf, Vačkář, ale i písně Jára Kohouta, R.A. Dvorského atd.). Orchestr měl složení: housle, basa, trubky, trombón, harmonika a bubny. Otec se jen v mládí naučil hrát na housle. Žádnou konzervatoř neabsolvoval. Byl takový samouk, že skládal (jeho polky, valčíky, tanga, valčíkové písně hráli i v plzeňském rozhlase) a uměl vyučovat na všechny hudební nástroje kromě klavíru, protože na jeho nákup nebyly peníze. Měl několik žáků, které učil většinou zadarmo, neboť byli ze stejných poměrů jako my. Jedním z žáků byl také nějaký Tonda Blacký. Hraní mu nešlo. Otec na něj křičel, nadával mu, že z něho nikdy muzikant nebude. Ale on plakal s tím, že cvičil a že se chce naučit hrát. Otec se vždy nechal umluvit. A z tohoto kluka se nakonec několik let po válce stal na několik desítek let dirigent Plzeňského rozhlasového symfonického orchestru (zдалipak mu Staňkov dal na jeho rodný dům pamětní desku?).

Otcův „štrajch“ vyhrával na tanečních zábavách i v okolí, k tanci a poslechu vyhrával v neděli v létě v zahradní restauraci Na Marjance, kde lidé seděli, tančili a ve venkovní kuželně pod stříškou kouleli koule. Byla to hezká odpoledne. Někdy se koncertovalo i tancovalo na hřišti u „Lidáku“. Bylo tam podium, kde na jeho zadní stěně pokaždé bylo heslo: Kde se hraje a zpívá tam veselo bývá. Vedle podia byl malý parket.

Pokračování v příštím čísle.

Koncert pro Radost

V sobotu 10. prosince 2005, tedy třetí víkend adventu, se do Staňkova opětovně vrátí na čas přerušená tradice - tradice „Koncertů pro Radost“. Blíže představovat tento projekt asi není nutné, snad bych chtěl jen uvést, že se jedná o charitativní koncert, jehož veškerý výtěžek bude poskytnut Diakonii ČCE Radost u Merklína. Město Staňkov převzalo nad touto akcí patronát a je spolupořadatelem této akce. Doufám, že se podaří na tradici těchto charitativních koncertů, které probíhaly v kostele sv. Jakuba staršího, důstojně navázat. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně místa konání - koncert bude v sále Lidového domu ve Staňkově, mohli jsme si ve spolupráci s pořadatelem dovolit i trochu upravit repertoár tak, aby zaujal širší publikum. Z tohoto důvodu na koncertu vystoupí i orchestr Základní umělecké školy ve Staňkově a pěvecké sbory Základní školy ve Staňkově. Bohužel pro letošní rok se z koncertu omluvil Svatojakubský sbor, ale dle ujištění paní Řezáčové s nimi můžeme počítat pro rok příští. Jsem velice rád, že svoji účast přislíbil i administrátor staňkovské farnosti pan Petr Vodička. Vzhledem k tomu, že Staňkovsko vychází již v polovině listopadu, kdy ještě nejsou dokončena veškerá jednání s účinkujícími, berte tento článek jako předběžnou informaci o tom, že se vůbec něco takového podařilo ve Staňkově znovu uskutečnit. O přesném začátku akce, bližším programu koncertu a dalších podrobnostech Vás budeme včas informovat.

starosta

Slavnostní rozsvěcení vánočního stromku

Město Staňkov si dovoluje pozvat širokou veřejnost na již tradiční slavnostní rozsvěcení vánočního stromku, které se uskuteční dne 2. prosince 2005 od 17.00 hodin před Městským úřadem. Udělejte si čas a přijďte si na chvilku zazpívat koledy společně s dětskými sbory Základní školy a zahřát se horkým punčem nebo čajem.

Farní charita Staňkov si dovoluje pozvat všechny seniory na

ADVENTNÍ SETKÁNÍ,

kteřé se koná v úterý 13. 12. 2005 od 14.00 hodin ve společenské místnosti Betlém na farní zahradě. Žáci ZŠ zazpívají koledy. Pohoštění zajištěno.

Z činnosti hasičů Krchleby

Zima klepe na dveře. Nastal podzimní čas. Pro dobrovolné hasiče je to doba relativního klidu, doba rekapitulace činnosti a plánů na příští rok. Přesto i na podzim jsme organizovali několik akcí.

Především to byl v letošním roce už třetí den pro děti, který se uskutečnil 15. října 2005. Opět ve spolupráci s TJ Sokol Krchleby a TOM Stříbrná rosa Staňkov jsme tentokrát připravili sportovní odpoledne na fotbalovém hřišti. Malé i větší děti měly možnost změřit své síly a dovednosti v několika sportovních disciplínách, a to i opakovaně. Velký úspěch měl běh v pytlicích a přetahování lanem, sbírání papírových hub i zdobení draka. Na závěr si zájemci mohli opéct vuřty na ohýnkou. Sešlo se poměrně hodně dětí i se svými rodiči. Tentokrát je třeba poděkovat všem těm, kteří ochotně pomáhali při samotném zajišťování soutěží. Odměnou za vynaloženou práci na přípravě a organizaci byly zářící oči dětí i spokojenost rodičů.

Další naší akcí, tentokrát pro občany Krchleb a v zájmu prevence před požáry, bylo hromadné zajištění čištění komínů. Tuto službu organizujeme vždy před topnou sezonou už třetí rok, protože je pro občany výhodná jak časově, tak i z finanční stránky.

Pro zlepšení finanční situace našeho sboru jsme provedli sběr kovového odpadu. Nebylo ho příliš velké množství, takže v jarních měsících provedeme dosběr a zajistíme odvoz.

Dne 12.11. 2005 organizujeme „Ukončení výcvikového roku“ v sále tělocvičny. Sejde se výbor a členové všech pěti cvičících družstev k neformálnímu zhodnocení úspěchů, nedostatků a plánů na další výcvikový rok.

Začátkem prosince hasiče v Krchlebech čeká výroční valná hromada. Zde zrekapitulujeme činnost celého našeho sboru. Připravujeme i plán činnosti na příští rok, který jak doufáme, bude zrovna tak pestrý a bohatý na akce jako rok letošní.

Karel Zahradka,
jednatel SDH Krchleby

Staňkovští ochotníci opět v akci

Staňkovský ochotnický soubor Tyl připravuje na 2.12. a 9.12. náročnou komedii *Peklo v hotelu Westminster*, jejíž autor Ray Cooney již podruhé inspiroval naše herce (v r. 1995 hrou „1+1=3“). Celý děj se točí okolo manželské nevěry, která může i lidem z vyšších společenských kruhů velice zamotat hlavu a způsobit spoustu nepříjemných situací. Ale nebyla by to ta správná divadelní hra, kdyby tyto problémy nevyřešila a neskončila hepyndem.

Předprodej vstupenek na MÚ Staňkov

DSP - MARKET

Stavebniny Kdyně - tel./fax: 379 732 659, mobil: 724 070 953

Stavebniny Holýšov - tel./fax: 379 490 353, mobil: 724 070 954

Minerální izolace

NOBASIL®

Desky pro izolaci podkroví, podlah a fasád

-37 %

Polystyren **BACHL**

Desky do podlah, stěn
Fasádní polystyren

-49 %

MIMOŘÁDNÉ SLEVY od 1.11.2005

UPOZORNĚNÍ
NA STRÁNKÁCH STAŇKOVSKA JE MOŽNO UVEŘEJŇOVAT INZERÁTY NEBO PROPAGOVAT SVOJI FIRMU NA PRVNÍ STRÁNCE JAKO SPONZOR ČÍSLA. CENA ZA BĚŽNÝ INZERÁT JE 6 Kč/cm², SPONZORSTVÍ ČÍSLA NA 1. STRANĚ STOJÍ 2000 Kč.

Cesty po přejezdu

Železnice ve Staňkově jistě hrála v historii města důležitou roli a svoje místo zde má dodnes. Dodnes je ovšem také na pováženu, že zatímco bezpečnost alespoň těch frekventovaných přejezdů v ostatních městech díky podchodům, lávkám či pouhým závorám s modernizací železnice stoupá, ve Staňkově se bezpečnost přejezdů zastavila v sedmdesátých letech. Nemám nic proti světelné signalizaci na výjezdu z města či na přejezdech křižujících okresní silnice kdesi v polích, ale na frekventovaných místech ve městě se mi to zdá na dnešní dobu už málo. Přesto chápu nelehkou finanční situaci ze všech stran vykrádaného podniku, který je jen se státní dotací schopen zaplatit alespoň některé svoje zaměstnance, vím, že nemá peněz nazbyt a že co nestačil postavit za minulého režimu, za současné situace rozhodně nepostaví. Zvýšení bezpečnosti asi v nejbližší době ve Staňkově „nehrozí“, přesto mi dovoluňte se nad chováním Českých drah pozastavit:

Jezdím už Staňkovem dost dlouho, abych si stačil všimnout, že dopoledne směrem od Krchlebu řidič nevidí světelné signály, protože slunce svítí přímo do stínítek signalizace. Ne každý si to uvědomí, a tak jsem nejednou viděl projet auto na červenou, ačkoliv zvukové signály slyšet byly. Já osobně v těchto případech vypínám rádio a napínám uši. Asi to nikoho dalšího neznepokojuje, protože jinak už by se s tím něco udělalo. Dále jsem si všiml, že řidiči – když už si nejsou oslněnou signalizací jisti – zastaví auto tak, aby viděli, jestli se neblíží vlak. Docela to nechápu, protože kvůli hlubokému terénnímu zářezu je na trať vidět až v okamžiku, kdy je auto předními koly téměř v kolejišti. Pokud zde řidič zastaví, aby se rozhlédl, zdali nejede vlak, nemá šanci se včas rozjet, pokud vlak opravdu pojede – a to se teď dotýkám také přejezdu u hřbitova, kde je tato praxe velice častá. Co ale vidím jako největší průšvih našeho staňkovského železničního přejezdnictví, je fakt, že kdosi kdysi arogantně zařídil, že nám signalizace signalizuje příjezd vlaku od nádraží až s osmiminutovým předstihem. Co to je osm minut? Zkuste se uprostřed každodenního shonu zastavit a zvolna napočítat do pěti set. Potom můžete pokračovat. Za tu dobu se nechá dojet autem do Holýšova, do Srbic nebo do Osvračína. Pěšky rychlou chůzí za tu dobu ujdete téměř kilometr – takže vlastně přejdete na druhý konec Staňkova – a to nemluvím o jízdě na kole. Nejde ale o to primární zdržení. Jde o zvyk. V případě, že začne fungovat signalizace, lidé i auta vesměs zastaví. Po první minutě už není před přejezdem jediný chodec a zaznamenal jsem i případy, kdy auta cíleně přejížděla zapnutou signalizaci. Ze zkušenosti všichni přece vědí, že pokud vlak nejede od Holýšova hned, mají spoustu času se dostat na druhou stranu. Lidé přecházejí téměř okamžitě – mají zkušenost, že na padesát procent by před přejezdem stáli zbytečně a dlouho. V tomto okamžiku ovšem tato signalizace naprosto ztrácí smysl jako bezpečnostní opatření a stává se nebezpečnou.

Mám dvě děti a těžké sny. Každé ráno s nimi jezdím přes přejezd u hřbitova a trnu, kdy se tady nějakému dítěti něco stane. Děti – a nejen moje – mají totiž doma nařízeno, že pokud svítí signalizace, nesmí na přejezd. Proto děti vydrží stát před přejezdem nejdéle, zatímco kolemjdoucí dospěláci si zbytečně brzkého varování téměř nevšímají a přecházejí. Vzápětí přecházejí koleje starší děti, které se od kolemjdoucích rychle učí – a získávají zkušenost o tom, že pokud vlak nejede hned, jede, až když stojí před školou. Poslední přecházejí nejmenší děti, které se přece nenechají ve statečnosti zahanbit! A přelézají koleje s chutí zakázaného ovoce. Z druhé strany pak mávají na ty, které zatím vydržely: „Pojď, vždyť nic nejede!“

Některé děti vydrží, v duchu si napočítají do pěti set a přejdou. Vydrží i příště čekat celou tu dobu? Než dospějí, začnou přebíhat všechny. A nejspíše ty nejpomalejší...

Jsem rád, že bydlím ve Staňkově. Ale je mi dnes líto, že jsem se nechal „naplavit“ nad trať. Kvůli cizí hlouposti tady děti zbytečně riskují život. Udělají s tím České dráhy něco dřív, než se stane neštěstí?

Ferdinand Schenk

VE ČTVRTEK 24.11.2005

SE VE STAŇKOVSKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE OD 14 HODIN USKUTEČNÍ

PRODEJNÍ **VÁNOČNÍ VÝSTAVA** PRACÍ ŽÁKŮ PRVNÍCH AŽ DEVÁTÝCH TŘÍD.
PŘIJĎTE SI NA ZAČÁTKU ADVENTU VYBRAT DROBNOSTI, KTERÉ VYRÁBĚLY MOŽNÁ
PRÁVĚ VAŠE RATOLESTI, KTERÉ POMOHOU SVÁTEČNĚ VYZDOBIT VÁŠ DOMOV
A KTERÉ VÁS NALADÍ DO VÁNOČNÍ POHODY.

**Dne 15. prosince se od 17 hodin
otevrou dveře do království našich nejmenších.
Mateřská školka na tento den připravuje již tradiční
VÁNOČNÍ TRH,
kterému bude předcházet
VÁNOČNÍ BESÍDKA.**

Zveme všechny maminky, tatínky, babičky, dědečky i ostatní zájemce, aby si přišli zpříjemnit předvánoční čas, poslechnout koledy, popřípadě si koupit nějakou tu drobnůstku.

Podzim v mateřské školce

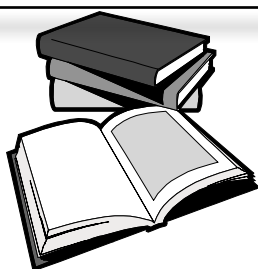

jsme vyhlásili soutěž o nejhezčího „podzimníčka“ – postavičky, která symbolizuje podzimní čas. Byl to domácí úkol pro děti, maminky a další členy rodiny. Pokud byste nevěděli, z čeho takového skřítky vyrobit, nechte se inspirovat – tělíčka tvořily šišky, kukuřice, polínka, jablka a také dýně nebo hlávky zelí. Výstava byla nádherná, fantazie obrovská, a proto nebylo vítězů ani poražených. Nakonec vyhráli úplně všichni sladkou odměnu.

Tím pro nás ale podzim neskončil. Pokud jste se ve středu 12. října podívali na oblohu směrem k Mastníku, určitě jste poznali, že se tady konal slet všech draků, dráčků a nejrůznějších příšerek. Někteří dráčci už nevydrželi čekat na společný odlet a před pátou hodinou odpoledne začali brázdřit oblohu. Tedy ne všichni – byli mezi nimi i takoví, kterým se nahoru vůbec nechtělo. Naštěstí jich bylo málo a i ti se za pomoci šikovných tatínek a všech možných dostupných předmětů v okolí nechali k létání přemluvit. Mezitím se jejich malí majitelé posílili meruňkovými řezy, které upekly naše paní kuchařky, čokoládou a bonbóny. Když se všichni dostatečně unavili, přišel čas na závěrečný ohýnek spojený s opékáním vuřtů.

Tak jsme toho stihli od začátku školního roku opravdu hodně – co říkáte? Ale je to především zásluha dětí a rodičů, kteří nám vycházejí maximálně vstříc a ochotně s učitelkami spolupracují.

Lada Horáková

Nové knihy v Městské knihovně

Helmut Uhlig: *Hedvábná stezka*

Karavany s hedvábím putovaly z Číny přes střední Asii, Persii a Blízký východ k přístavům Středozemního moře už před 2 000 lety. V Římě a Alexandrii se tehdy hedvábí vyvažovalo zlatem. Nejstarší spoj mezi Východem a Západem byl nejen frekventovanou obchodní cestou, ale sloužil i náboženskému a kulturnímu transferu. V kláštřích a městech podél cesty se uchovávala řada dokladů pestré kultury. Autor přibližuje historii hedvábné stezky, popisuje svědky zašlé nádhery,

kulturního rozkvětu a pulzujícího života.

Alexander McCall Smith: *Žirafí slzy*

Britský autor zaujal čtenáře podmanivou hlavní hrdinkou, zejména jejím jiskřivým vychytralým humorem. Sympatická majitelka detektivní kanceláře řeší problémy obyvatel Afriky. Antony Minghella, režisér filmu *Anglický pacient*, se rozhodl natočit podle této literární předlohy detektivní seriál.

Philippa Gregory: *Královna šašek*

Židovská dívka přichází ke královskému dvoru s tajným úkolem a pod maskou dvorního šaška má sledovat princeznu Marii Tudorovnu. Stává se tak svědkem složitého nepřátelského vztahu mezi soupeřícími dcerami Jindřicha VIII.

Antonia Fraser: *Šest žen Jindřicha VIII.*

Baronka Antonia Fraser je autorkou několika vysoce oceňovaných historických

biografií, které jsou překládány do mnoha jazyků. Tato kniha přibližuje ženy Jindřicha VIII.

Zdeněk Michora: *Český Honza*

Čtyřicetiletý novinář podnikl cestu kolem světa za 99 dní. Zázitky popsal v tomto cestopisu.

Luděk Stínal:

Když život bolí

Osmnáctiletý Jakub se rozhodne vzít svůj život do vlastních rukou a odchází z domova. Poznává nové lidi, ale zažívá i dost krušné chvíle. Poznává, jaké to je, když život bolí...

Věra Řeháčková:

Kdo pochopí Mariku?

Po smrti babičky končí děvče v dětském domově. Rodiče, o kterých neměla dosud ponětí, usilují o její osvojení. Co vše prožije třináctiletá dívka, pro koho se rozhodne? Odpověď přinese kniha *Rozhodni se, Mariko*.

Ze staňkovských školních lavic:

„Paní učitelko, moje babička už je moc stará. Je možné, že se narodila už v 15. století?“

„Vysvětlí zkratku: př. n. l., n. l.“
„... před narozením Lenina?“

„K čemu došlo po skončení doby ledové?“
„Nastala doba teplá.“

„Nemohl jsem se učit, protože jsme pekli bramborové knedlíky.“

„Rotunda je manželka vládce.“

„Co to je matriarchát a kdy se s ním setkáváme?“

„Setkáváme se s ním doma.“
„V muzeu.“

Popis pokoje:

„Na levé straně stolu leží mladší brácha.“

„Jan Žižka vedl husy.“

„Husité měli kakapult.“

„Leonardo da Vinci namaloval doňu Lízu.“

„Bydliště je podle vzoru staveniště.“

„Trojského koně táhly desítky otroků v bílých trenčích.“

„Na nohou má podrážky přivázané kůžemi.“

„O Vánocích na okno přilepíme různé betlémy a komety.“

„Jdeme všichni ke stromečku a rozdáváme si různé velikosti krabic.“

„... stromeček zapíchnutý ve stojánku leží v rohu.“

„Můj táta není ani velký, ani malý, zkrátka tak akorát ke své zmužilé postavě.“

„Hele, Martine, jaké i se píše Všechno nejlepší dědovi?“
„Tvrď, ty vole, děda bez dědy - jako žena bez ženy!“

„Schoval jsem se pod prostěradlo, ale viděli mě dírou.“

„Babičku jsme doma našli zavalenou v těstě.“

„Den před Vánoce mi tatí stromeček očistí a nechá ho uschnout v kotelně.“

„Sednu si před televizi a čekám, až se v kalendáři objeví 24. 12.“

„Chodská bouře trvala od roku 1692 do roku 1695.“

„Paní učitelko, to jsem nevěděla, že bouřka může trvat i tři roky!“

„Nosík byl tak velký, že by se do něj vešlo hejno holubů. A pusinka jak by smet.“

„Vpravo je sborovna se spoustou učitelů a pomůcek na hodinu.“

„My jsme stromeček tatínkovi jen odkývali, aby nám dal pokoj.“

„Svou matku mám moc ráda kvůli tomu, že je moje matka a přivedla mě na svět, a toho by si měl každý vážít...“

V jaké souvislosti jsme hovořili o skupině štúrovci? „V minulé hodině, bylo to 20. května...“

„S chlebičky jsem se seznámil při oslavě tátových narozenin...“

„Hastrman byla docela hezká povídka, až na to, že jsme z toho museli psát sloh.“

„Čerti odešli...pěkně jsem si ulevila!“

„V této válce bojovala Anglie proti Velké Británii.“

„Leonardo da Vinci: Dáma s leguánem...“

„Obraz Mona Lisa namaloval Leonardo di Caprio...“

„Na hlavě jí leží nakrátko ostříhané vlasy.“

„Budu popisovat matku, myslím, že se na ní pěkně vyřádím...“

Protože výroky padly opravdu v naší škole, z důvodu ochrany osobnosti, které jsou autory výroků, jména neuveřejňujeme.

Podzimní část fotbalové sezony byla v krajském přeboru, v němž hraje i tým Staňkova, prodloužena o dvě kola, která se hrála po uzávěrci tohoto čísla. Po 15 zápasech mělo mužstvo vedené trenéry Jaroslavem Kubešem a Zdeňkem Zahorem 19 bodů. Bilanci si vylepšilo úspěchy v Mýtě (4:2) a doma se Sušicí (1:0). Naši hráči podávali na podzim poněkud nevyrovnané výkony, kádr je ale dostatečně kvalitní, aby na jaře

soutěž dobře zvládl. Nehledě na to, že pro jarní část trenér zřejmě bude moci počítat s Ondřejem Jankou a brankářem Ladislavem Jánským, kteří se vracejí z Holýšova.

Nad očekávání odbře si vedlo béčko, které přezimuje v okresním přeboru na velice slušném 3. místě za vedoucí Kolovčí a druhou Chocomyšlí. Spokojeně můžeme hodnotit také podzimní účinkování dorostu v krajské soutěži. Náš celek, který trénuje Milan Kucharič, byl dlouho druhý, bohužel poslední dva zápasy před zimní pauzou prohrál, ovšem čtvrtá příčka je pro nováčka velice dobrá. Méně se již dařilo v krajské soutěži žákům, kteří jsou v tabulce až třináctí, ovšem potenciál tohoto celku určitě dovoluje trenérům

pomýšlet na lepší jaro.

Velice solidním způsobem rozjeli krajský přebor II. třídy stolních tenistů hráči Sokola Staňkov, kteří si svými výsledky řekli o přední patra tabulky. Špatně si nevede ani v chodské hokejové lize tým HC Staňkov. Futsalisté Ajaxu Staňkov zahájili sedmý ročník v divizi vítězství 11:6 v Karlových Varech.

Staňkovsko

Vychází každé dva měsíce. Vydává město Staňkov, Nám. TGM 35, 345 61 Staňkov. Řídí redakční rada: Vedoucí - Josef Steinbach, zástupce - Ferda Schenk, Bohumil Hering, Slávka Schenková, Marie Gillová. 800 ks výtisků ZDARMA. Zveřejněné články nemusí být shodné s názorem redakce. Reg.č. 340 1000 389